

Roadtrip blandt vandfald og lunder

Tag med på familietur til forrevne, forrygende Færøerne, hvor kursen er sat mod vandring nær søpapegøjer og udforskning af klippeøer med udlejningsbil

FÆRØERNE

Jakob Øster | rejser@bt.dk

Vejen er skåret ind i ydersiden af klippen. Der er frit udsyn til afgrunden: ned til havet og de mange laksefarme. Vores seje, lille Toyota Yaris-udlejningsbil er kommet på overarbejde. Med hyppige gearskift tvinger vi den op over hidsigt stigende bjergveje og ned gennem idylliske bygder i bunden af bugterne.

Vi befinder os på Færøerne og er på vej fra vores lille, hyggelige lejlighed i Tórshavn på hovedøen, Streymoy (Strømø) til naboøen Vagar, hvor fra færgen til øen Mykines snart går. Jeg har lovet familien, at de skal se søpapegøjer. Ynglesæsonen er lige startet, og det burde betyde, at de små, søde fugle med de papegøjefarvede næb og forvoksede hoveder, der officielt lyder navnet lunder, i hobetal skulle befinde sig på øen Mykines, som vi derfor nu har sat kursen imod.

På vejen mod færgen passerer vi gamle fiskerlejer af kampesten, der ligner noget fra tidernes morgen, og utallige træhuse malet i alle regnbuens farver og med græs på taget. Bag dem stiger de stejle klipper. Det er som taget ud af et eventyr. Med få minutters mellemrum føres vi gennem bjergpas oppe i skyerne og ned under havet i den fem kilometer lange Vagartunnel. Dybt nede i klippen under havet forbinder Færøernes næstlængste tunnel, som der blev brugt 850 tons dynamit på at sprænge, Streymoy med Vagar.

Undervejs gør vi stop ved en sjov nåleformet klippe, der stritter op af vandet. Den hedder meget sigende Trøllkonufingur – Troldkonefinger – et finurligt navn, der fint illustrerer, hvor tæt mange færøske ord er på de danske.

Ud over vores familie har kun otte andre passagerer denne dag fundet vej til den lille færge, der i den hårde vind bliver kastet rundt imellem de faretruende høje bølger på vej mod

REJSEINFO

● FÆRØERNE

Transport: Både SAS og Atlantic Airways flyver fra København til Tórshavn (Atlantic har også afgang fra Billund). Efter der er kommet konkurrence på ruten, har returbilletter kunnet fås fra 1.250 kr. pr. pers. fra København. Transport rundt på øen: Billeje koster fra 600 kr. pr. dag.

Ophold: Hotelværelser koster fra ca. 1.000 kr. pr. nat for dobbeltværelser.

Bedste rejsetidspunkt: Om sommeren med lange, lyse dage. Der falder også mindst nedbør om sommeren, men forvent omskifteligt klima på Færøerne året rundt.

Mykines. Det blæser 13 sekundmeter, men heldigvis står vinden i den rigtige retning. Gør den ikke det, kan færgen ikke passere brændingen ved indsejlingen til øen, og så bliver turen aflyst.

Iskold og hård vind

Den eneste lille beboelige bygd på Mykines ligger klos op ad færgeløbet. Derfra går vandrestien nærmest lodret op ad bjerget bag byen, følger bjergkammen og snørkler sig ad mudrede stier tilbage ned til havoverfladen, hvor en lille bro krydser over en bugt for så igen at stige op ad bjerget, indtil stien til sidst ender ved fyrtårnet ved Færøernes østligste punkt. Det er en krævende rute, og med vindstød af stormstyrke føles det, da vi befinder os på bjergryggen, som om vi kan blive blæst i havet, hvert øjeblik det skal være. Det er ni grader varmt, men med den iskolde, hårde vind, der slår lige ind i os, føles det betydeligt koldere. Uden at høre ugerne kny over den ikke just børnevenlige rute når vi – endelig – frem.

Trods tusindvis af synlige re-

dehuller har vi set lige præcis nul søpapegøjer på vores vej herud. Vi skal samme vej tilbage, og en anden dansker, som den sidste halve time utålmodigt har spejdet efter de søjse fugle herude ved fyret, beretter, at han heller ikke har set en eneste. Mit primære formål med at komme til Færøerne er at se søpapegøjer, så det er foreløbig noget af en streg i regningen.

På læsiden af bjerget lægger vi os klinet ind til skrænten og tæt sammen i et desperat forsøg på at få varmen og gnasker i ventetiden lidt på vores medbragte proviant. Fra tid til anden vover jeg pelsen og kravler lidt ned ad skrænten oven på vind-siden for at spejde efter fugle. Her er ingen skilte om, at man skal passe på – kun skrænter, der nærmest lodret leder ned til det iskolde nordatlantiske hav omtrent 100 meter længere nede. Jeg er lige ved at give op, da en tyk, lille søpapegøje pludselig basker forbi lidt under mig. I den stærke vind kæmper den kluntede fugl med at lande nær sin hule på skrænten. Den går lidt hvileløst rundt, før den søger ly i sin varme hule. Jeg skynder mig at hente resten af familien, og den næste time ser vi talrige søpapegøjer fra vores udsatte position på toppen af den stormomsuste klippe.

På besøg hos de lokale

»Om vinteren er her kun 12 fastboende på øen,« fortæller Bou, en rar mand med store hænder og et furet ansigt: »Om sommeren er her omkring 10 gange så mange.« Bou ejer et af de hyggelige, gamle træhuse i bygden. Som alle andre færingertaler han næsten perfekt dansk. Sammen med vennerne Terkel og William er han ved at indrette en lille kiosk i kælderen. Vi har et par timer at fordrive, til færgen sejler retur, og efter jeg tilfældigt falder i snak med Bou ude på gaden, bliver vi inviteret indenfor på kaffe i det hyggelige og hundrede år gamle hus.

Stuen står uberørt med sine gamle, mørke møbler og ligner noget

● Bygden i Mykines ligger idyllisk for foden af høje bjerge.

• Efter en regnfuld nat var der ekstra meget vand i vandfaldene på Stremoy. Fotos: Jakob Øster

fra et frilandsmuseum. I køkkenet er der intet køleskab, men et gammelt fadebur med hul i væggen for direkte udluftning. På det ældgamle smedjernskomfur står en gammel kaffekande. Der er slagbænke, træ-kister og tallerkenhylder, og det hele ligner noget fra 'Emil fra Lønneberg'. »I gamle dage gik vi rundt for at låne gløder fra nabohusene, hvis ilden i komfuret var gået ud,« fortæller Bou.

»Før i tiden var der så mange lunder, at vi kunne se sort sol med dem,« fortæller William. Han er maskinmester, men er blevet træt af at sejle, fordi han synes, man bruger for meget tid på at drikke kaffe. Så nu er han taget over på øen for at hjælpe sin ven med at sætte huset i stand. »Dengang fangede vi lunderne med net. Bou kunne fange 800 lunder på én dag ude ved sin jagt hytte ude på skrænten. Nu må vi kun skyde dem med spredehagl, og ikke når ungerne er små. De smager dejligt, og man kan sælge dem for 200 kr. stykket. Det er mange penge, for en voksen mand kan godt spise fire lunder i ét måltid.«

Der er lunt og hyggeligt på slagbænkene, og pludselig kommer Bou også med snaps. Snart efter genlyder færøske folkeviser om køkkenbordet, som afsluttes med dansk-færøsk afsyngning af 'I en lille båd, der gysner'.

Retur uden taske

Blesten er taget yderligere til i løbet af dagen, så færgen må sejle retur ad en anden og lidt længere rute. Den fører os nord om og i læ af den store Mykines-ø, hvilket dog ikke afholder det lille skib fra igen at blive kastet rundt mellem de store bølger.

Knap har vi igen fået fast grund under fødderne, før det går op for os, at vi har glemt en taske ovre hos Bou. I et lille øsamfund kender folk heldigvis hinanden, og et øjeblik efter har den flinke kaptajn ringet til sin ven ovre på øen, der er løbet over til Bou, og fået arrangeret, at tasken kommer med færgen tilbage i morgen.

Kriminalitet er der ikke meget af på Færøerne. Folk låser ikke dørene, og vi har fået at vide, at når vi forlader vores lejlighed i Tórshavn, skal vi bare lade nøglen sidde i ydersiden af døren. Tilsvarende siger kaptajnen, at han dagen efter bare vil stille tasken udenfor på kajen i et lille indhak, og så kan vi komme forbi og hente den, når det passer.

De næste dage udforsker vi alle Færøernes andre bro- eller tunnel-faste øer. Vi ser får, der poserer foran utrolige vandfald, og kirker med græs på taget, og vi overraskes igen og igen over, hvor fænomenal naturen er i dette nordatlantiske hjørne af kongeriget. Færgelejet mod Mykines ligger nær ved lufthavnen, så inden vi returnerer vores lejebil, kører vi forbi for at hente vores taske. Selvfølgelig står den uberørt på kajen.

• Færøske får på vej op på fåretralleren i Mykines.

• Et får tager opstilling foran et af øen Stremoy's mange vandfald.